

ΚΡΗΤΗ

Είναι μια γης κατάμεσα του μελανού Πελάγου η Κρήτη. η ώρα και παχιά κ' η τριγυρολουσμένη.

Κατοίκους έχει αριθμητους, και χώρες ενενήντα.

Κάθε λαός κ' η γλώσσα του.

Ζουν Αχαιοί στον τόπο, ζουν νησιώτες Κρητικοί, παλικαριάς ξεφτέρια, και Κύδωνες και Δωρικοί και Πελασγοί λεβέντες.

Κ' είν' η Κνωσό, χώρα τρανή, που ο Μίνωας του μεγάλου του Δία σύντροφος εννιά, κ' εννιά κυβέρνα χρόνια"

*Οδύσσεια - Ραψωδία Γ'
Μετάφραση : Αργύρη Ε*

Η προέλευση της λέξης Κρήτη δεν έχει καθορισθεί με βεβαιότητα. Υπάρχουν διάφορες αντικρουόμενες ετυμολογίες κατά τις οποίες, μια από τις Εσπερίδες ονομαζόταν Κρήτη, όπως Κρήτη ονομαζόταν και η σύζυγος του βασιλιά Μίνωα καθώς και μία από τις νύμφες που παντρεύτηκε ο Δίας Άμμων. Επίσης, ο Κρης, γιός του Δία και της νύμφης Ίδης θεωρείται να έχει δώσει το όνομα του στην Κρήτη, ειδικά αφού το υψηλότερο βουνό του νησιού φέρει το όνομα της μητέρας του.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Το Ηράκλειο, η μεγαλύτερη από τις πόλεις της Κρήτης με το μεγαλύτερο λιμάνι.

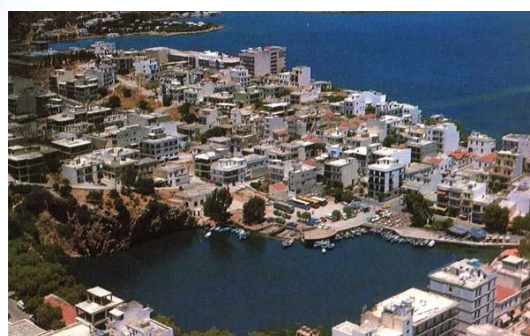
Σύμφωνα με τον Στράβωνα, η σημερινή πόλη βρίσκεται στη θέση όπου κατά την αρχαιότητα ήταν ένα από τα λιμάνια της Κνωσού, με το όνομα Ηράκλεια. Με αυτή την ονομασία διατηρήθηκε κατά την διάρκεια των ρωμαϊκών και βυζαντινών χρόνων.

Αν και το Ηράκλειο καταστράφηκε και ανοικοδομήθηκε πολλές φορές, έχει να επιδείξει αρκετά σημαντικά μνημεία και αξιοθέατα.

Σήμερα το Ηράκλειο είναι μια σύγχρονη μεγαλούπολη, πρωτεύουσα του ομώνυμου νόμου όπως έχουμε αναφέρει και πιο πάνω και από το 1972 μΧ. ολόκληρης της Κρήτης. Εδώ έχει την έδρα της η εκκλησία του νησιού. Αποτελείται από την **Παλιά πόλη** κλεισμένη αλλά όχι διατηρημένη, μέσα στα επιβλητικά ενετικά τείχη και τη **Νέα** που έχει απλωθεί έξω από αυτά.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ο Άγιος Νικόλαος, ένα μικρό αλλά πολύ γραφικό λιμάνι. Η ονομασία του προήλθε από το βυζαντινό εκκλησάκι που βρίσκεται στον όρμο Αγίου Νικολάου. Παλαιότερη γνωστή ονομασία ήταν το Μαντράκι, καθώς υπήρχαν πολλές μάντρες με κατσίκια που ξεχειμώνιαζαν. Άλλη γνωστή ονομασία του, είναι αυτή που ακόμα χρησιμοποιούν οι κάτοικοι των γύρω χωριών, Γιαλός.

ΡΕΘΥΜΝΟ

Η σημερινή πόλη είναι κτισμένη στην ίδια θέση με την αρχαία Ρίθυμνα ή Ρήθυμνα ή Ριθυμνία. Εμφανίζει μεγάλη τουριστική κίνηση κατά την διάρκεια του καλοκαιριού ενώ οι 2.500 και πλέον ενεργοί φοιτητές καθιστούν την πόλη ιδιαίτερα ζωντανή κατά την υπόλοιπη περίοδο του χρόνου.

Διασώζεται σημαντικό μέρος της (ενετικής) παλιάς πόλης, η οποία είναι, μέχρι σήμερα, μια από τις καλύτερα διασωζόμενες ενετικές πόλεις στην Ελλάδα.

Παραλία του Ρεθύμνου

Μνημείο της ενετικής
εποχής

Ο φάρος του λιμανιού

Παλαιές οικίες στο κέντρο της πόλης

ΧΑΝΙΑ

Τα Χανιά είναι χτισμένα στη θέση της αρχαίας Κυδωνίας.

Η παλιά πόλη περιβάλλεται από τα περίφημα ενετικά τείχη του 15ου αιώνα και αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα ενετικής αρχιτεκτονικής.

Παλιά βενετσιάνικα χτίσματα, όμορφα ανακαινισμένα σε τυλίγουν με την μαγεία της εποχής και σε ταξιδεύουν πίσω στο χρόνο.

Στενά δρομάκια σε οδηγούν ανάμεσα σε ενετικά κτίρια αλλά και τούρκικα, δηλώνοντας έτσι το πέρασμα των κατακτητών από εδώ. Το παλιό λιμάνι με τον μακρύ ενετικό μόλο και το φάρο του, θυμίζουν τα χρόνια που τα Χανιά ήταν μεγάλη εμπορική πόλη.

Τα **Χανιά** είναι παραλιακή πόλη της βορειοδυτικής Κρήτης, ένας από τους σημαντικότερους λιμένες της Κρήτης

Παραδοσιακός δρόμος στην παλιά πόλη

Η περιοχή Μάλεμε βρίσκεται σε απόσταση **16 χλμ** από την πόλη των Χανίων. Εδώ προπολεμικά υπήρχε το αεροδρόμιο των Χανίων που δέχτηκε και την πρώτη επίθεση από τους Γερμανούς αλεξιπτωτιστές το **Μάιο του 1941**. Έγιναν σκληρές μάχες μεταξύ των εισβολέων και του άοπλου πληθυσμού και έμειναν στην ιστορία σαν η "Μάχη της Κρήτης". Εδώ βρίσκεται και Γερμανικό Νεκροταφείο όπου έχουν συγκεντρωθεί τα οστά Γερμανών στρατιωτών.

Το φαράγγι είναι το μεγαλύτερο της Ευρώπης με **18 χλμ.** μήκος και ο δρόμος που βαδίζουμε μέσα σ' αυτό είναι 14 χλμ. Το πλάτος του κυμαίνεται από 150 έως 3 μέτρα, στο στενότερο σημείο του, τις Πόρτες. Ανακηρύχθηκε εθνικός δρυμός, το **1962** για την προστασία της σπάνιας γλωρίδας και πανίδας. Το **1980** βραβεύτηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης ως μία από τις πιο όμορφες περιοχές.

Χάρη στην άγρια και βαραθρώδη διαμόρφωσή του, είναι ο μοναδικός τόπος που ζει ακόμη το "αγρίμι" όπως λένε οι ντόπιοι τον κρητικό αίγαγρο. Ζουν επίσης πολλά σπάνια είδη πουλιών και σ' όλο το μήκος του φαραγγιού φυτρώνουν πολλά και σπάνια βότανα όπως το άγριο δίκταμο κι αγριολούλουδα.

Μέσα στο φαράγγι απαγορεύεται: το κυνήγι, το άναμμα φωτιάς, η συλλογή λουλουδιών και βοτάνων, καθώς και η διανυκτέρευση. Σ' όλο το μήκος της διαδρομής υπάρχουν φύλακες καθώς και αγωγιάτες με μουλάρια που μεταφέρουν με κάποιο κόμιστρο, όποιον παρουσιάσει κάποιο πρόβλημα.

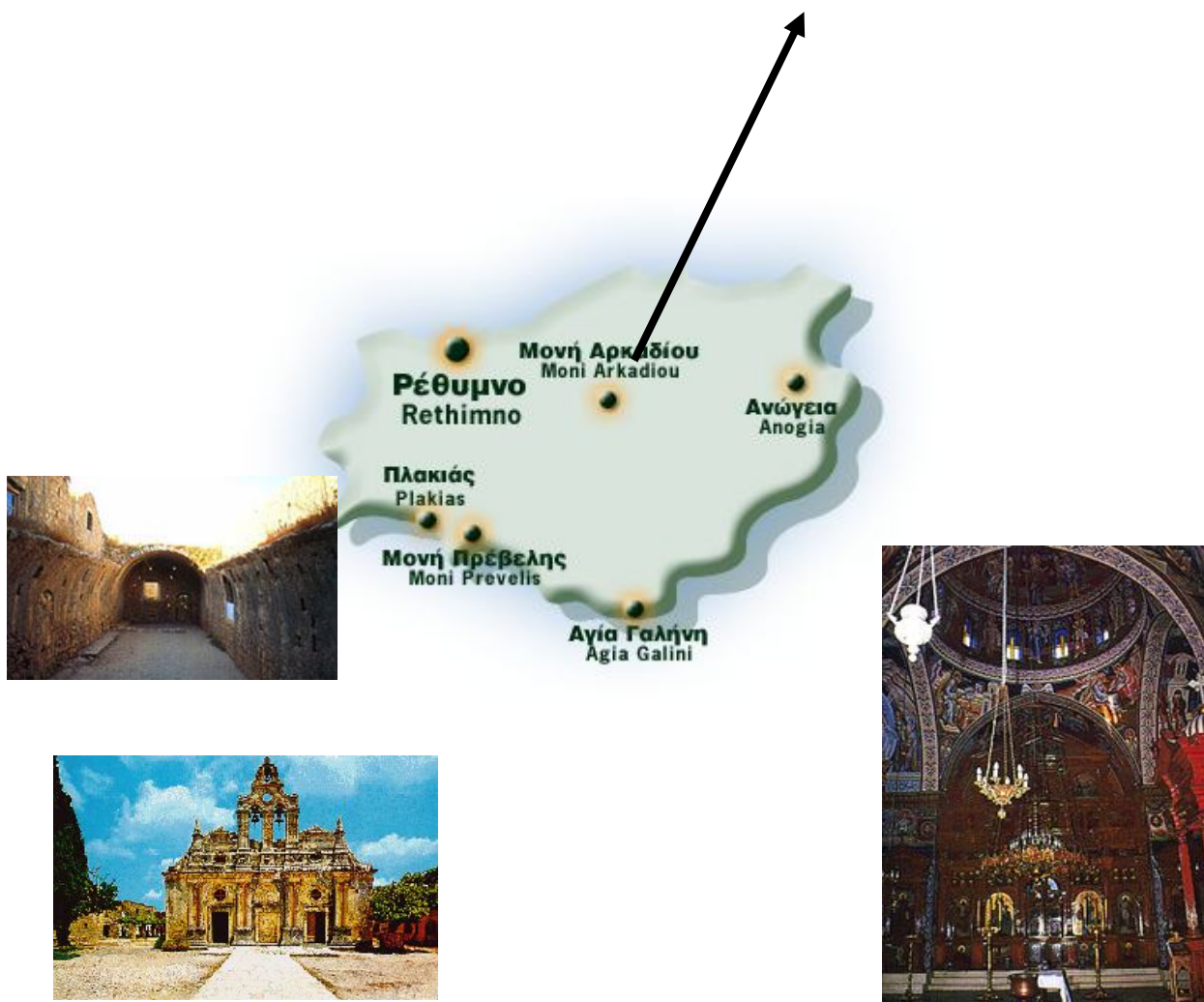
Το σύμβολο της εθνικής περηφάνιας του κρητικού λαού και της εκκλησίας. Βρίσκεται σε μια εκπληκτικής ομορφιάς τοποθεσία με θέα μια καταπράσινη χαράδρα και το πέλαγος. Τη μοίρα του σαν οχυρό της ελληνικότητας όρισε η θέση του και η κατασκευή του. Οι πανύψηλοι χοντροί τοίχοι του έγιναν πόλος συγκέντρωσης των οπλαρχηγών και καπεταναίων, το Μάη του **1866** όταν άρχισε η κρητική επανάσταση.

Ο Τούρκος πασάς στο Ρέθυμνο αποφάσισε να καταστείλει τον ξεσηκωμό. Έτσι άρχισαν οι πιέσεις, οι απειλές και οι επιθέσεις, μέχρι που έφτασε η ηρωική και μαζί αποφράδα μέρα της **7ης Νοεμβρίου του 1866**.

Οι Τούρκοι, υπερέχοντας τρομακτικά σε αριθμό, κύκλωσαν τη μονή και χτύπησαν με τα κανόνια τους την κύρια είσοδο. Ο ηγούμενος Γαβριήλ συγκέντρωσε τα γυναικόπαιδα στην μπαρουταποθήκη. Οι αγωνιστές αντιστάθηκαν σθεναρά. Έφτασαν να μάχονται σώμα με σώμα μέχρι που ηττήθηκαν. Όταν οι Τούρκοι έφτασαν μπροστά στην πόρτα της μπαρουταποθήκης ο **Κωσταντής Γιαμπουδάκης** πυροβόλησε με την πιστόλα του και το μοναστήρι μαζί με Έλληνες και Τούρκους ανατινάχθηκε. Εκτός από 114 άτομα που αιχμαλωτίστηκαν εκ των οποίων 4 διέφυγαν, οι υπόλοιποι σκοτώθηκαν. Το Αρκάδι το πάτησαν οι Τούρκοι αλλά δεν τους υποτάχτηκε ποτέ.

Η Ευρώπη ένιωσε άμετρη συγκίνηση από το ολοκαύτωμα του Αρκαδίου. Οι μεγάλες δυνάμεις στήριζαν τον αγώνα μέχρι που η Κρήτη ενώθηκε με τη μητέρα Ελλάδα το **1898**.

Η κεντρική είσοδος του Αρκαδίου ξαναφτιάχτηκε, η μπαρουταποθήκη είναι ακόμα μαυρισμένη, ενώ οι εικόνες, οι τοιχογραφίες και το τμήμα που σώθηκε από το καμένο τέμπλο και απεικονίζει την Ανάσταση εκτίθενται στο Μουσείο της μονής.

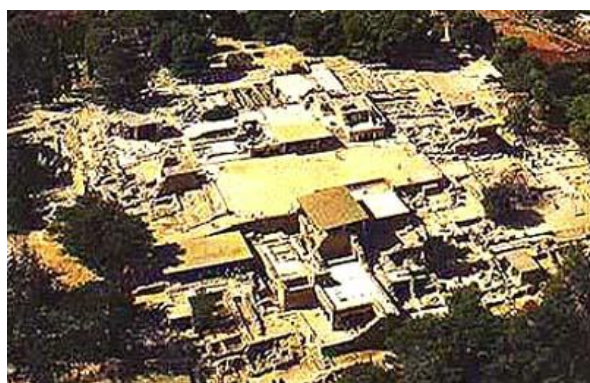

Στη Φαιστό η μινωική εποχή αρχίζει το 2.600 π. Χ. Το πρώτο ανάκτορο βρισκόταν στη δυτική πλευρά του αρχαιολογικού χώρου, οικοδομήθηκε το 2.000 π.Χ. σε αλλεπάλληλα επίπεδα και οι τοίχοι του ήταν κτισμένοι με αργολιθοδομή. Το ανάκτορο καταστράφηκε από σεισμό το 1730 π.Χ., όπως και η Κνωσός. Στη θέση των ερειπίων κτίστηκε ανάκτορο, μεγαλοπρεπέστερο του πρώτου.

Το νέο ανάκτορο κτίστηκε πάνω από τα ερείπια του πρώτου, είχε ανάλογο σχέδιο με μόνη διαφορά το ελαφρά υπερυψωμένο επίπεδο του, λόγω της ύπαρξης των ερειπίων. Η κεντρική αυλή των ανακτόρων είχε παρόμοιες διαστάσεις με τις αυλές της Κνωσού και των Μαλίων και ενδεχομένως χρησιμοποιούνταν για τελετές λατρευτικού χαρακτήρα όπως τα Ταυροκαθάψια.

Το πιο αξιόλογο σημείο της Κρήτης είναι βέβαια η Κνωσός, το μεγαλύτερο, ισχυρότερο και πιο εντυπωσιακό από τα μινωικά ανάκτορα. Η Κνωσός, η αγαπημένη στάση κάθε επισκέπτη της Μεγαλονήσου. Όπως είπε ο Καζαντζάκης, "στην Κνωσό χτυπάει αλλιώς η καρδιά σου, κι ο νους σου πλημμυρίζει από ερωτηματικά". Εδώ βρίσκονται τα ερείπια του μεγαλύτερου παλατιού, του μινωικού πολιτισμού. Σ' αυτό το παλάτι κατοικούσε ο **Μίνωας**, απόγονος του της δυναστείας του μυθικού Μίνωα, που γεννήθηκε από την ένωση της Ευρώπης με το Δία. Ο Μίνωας, ιδρυτής της μεγάλης ναυτικής Κρητικής δύναμης, ο τρόμος των πειρατών, ο σοφός νομοθέτης και ο αρχηγός της μινωικής θρησκείας. Κατά την παράδοση, υπήρξε η έδρα του σοφού βασιλιά Μίνωα. Συναρπαστικοί μύθοι, του Λαβύρινθου με το Μινώταυρο και του Δαίδαλου με τον Ίκαρο, συνδέονται με το ανάκτορο της Κνωσού.

Τα ερείπια του Παλατιού της Ζάκρου

**Δ
ί
σ
κ
ο
ς

τ
η
ς

Φ
α
ι
γ
ι
ο
ύ**

Η πρώτη όψη του δίσκου.

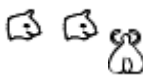

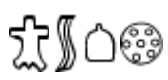

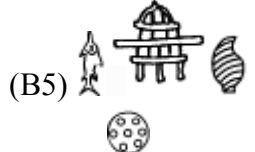
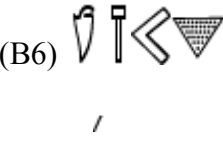

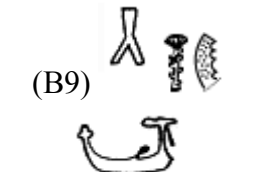
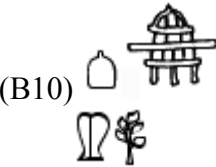

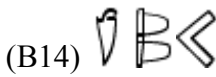

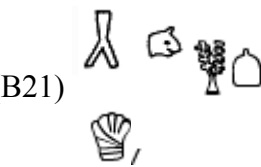
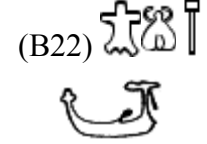
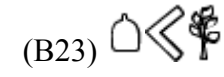

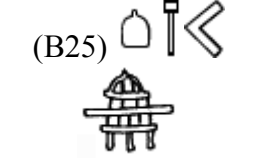
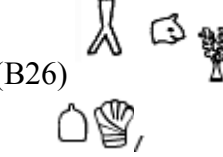
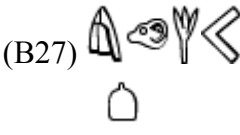

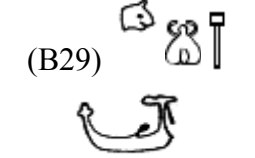
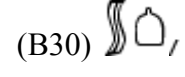
Η δεύτερη όψη του δίσκου.

Ο δίσκος της Φαιστού ανακαλύφθηκε στο υπόγειο δωματίου του Μινωικού παλατιού της Φαιστό.

Ο δίσκος είναι φτιαγμένος από πηλό. Η μέση διάμετρός του είναι 16 εκατοστά και το μέσο πάχος του 2.1 εκατοστά. Στις δύο όψεις του βρίσκονται 45 διαφορετικά σύμβολα, πολλά από τα οποία αναπαριστούν εύκολα αναγνωρίσιμα αντικείμενα, όπως ανθρώπινες μορφές, ψάρια, πουλιά, έντομα, φυτά κ.α. Συνολικά υπάρχουν 241 σύμβολα, 122 στην 1η πλευρά και 119 στη 2η, τοποθετημένα σπειροειδώς. Τα σύμβολα είναι χωρισμένα σε ομάδες με τη χρήση μικρών γραμμών που κατευθύνονται προς το κέντρο του δίσκου.

Κείμενο

(A1) 	(A2) 	(A3) 	(A4)
(A5) 	(A6) 	(A7) 	(A8) [.]
(A9) 	(A10) 	(A11) 	(A12) *
(A13) 	(A14) 	(A15) 	(A16)
(A17) 	(A18) 	(A19) 	(A20)
(A21) 	(A22) 	(A23) 	(A24)
(A25) 	(A26) 	(A27) 	(A28)
(A29) 	(A30) 	(A31) 	

(B1) 	(B2) 	(B3) 	(B4)
(B5) 	(B6) 	(B7) 	(B8)
(B9) 	(B10) 	(B11) 	(B12)
(B13) 	(B14) 	(B15) 	(B16)
(B17) 	(B18) 	(B19) 	(B20)
(B21) 	(B22) 	(B23) 	(B24)
(B25) 	(B26) 	(B27) 	(B28)
(B29) 	(B30) 		

Προσπάθειες αποκρυπτογράφησης

Ο δίσκος έχει κεντρίσει τη φαντασία πολλών αρχαιολόγων, επαγγελματιών και μη, και έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες αποκρυπτογράφησης του. Έχουν προταθεί πάρα

πολλές ερμηνείες του κειμένου του, όπως ότι πρόκειται για προσευχή, για τη διήγηση μίας ιστορίας, για ένα γεωμετρικό θεώρημα, για ημερολόγιο κ.α.. Παρόλα αυτά η επιστημονική κοινότητα δεν έχει αποδεχθεί καμία από τις προτεινόμενες αποκρυπτογραφήσεις και ο δίσκος παραμένει ένα άλυτο μυστήριο.